

РЕШЕНИЕ

№ 2538

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 27.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8025** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано по жалба от „Мейлин Къмпани“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.Г, ап.1, представлявано от М. И., със съдебен адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Решение № К.-42/28.07.2021 г. на директора на ТП на НОИ – П., с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-13-0083511/04.11.2020 г. на старши инспектор по осигуряването при ТП на НОИ – П..

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Твърди се, че за процесния период основната дейност на дружеството е била строителство, както и че дружеството е упражнявало търговски дейност. Моли се решението да бъде отменено. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендират се разноси.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ – П. – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните,

приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.09.2020 г., във връзка с постъпил сигнал с № Ц1030-13-554#2 от Директор на ТП на НОИ С.-град е възложена проверка в осигурителя "Мейлин Къмпани" ЕООД.

Искането за проверка е изпратено след извършен текущ контрол на служителите в сектор КП, [населено място] и искане за събиране на допълнителни доказателства за определяне правото и размера на парично обезщетение, и с оглед ограничаване на неправомерните разходи при отпускането и изплащането на парични обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване.

На основание чл. 108, ал. 1 от КСО е издадена Заповед №ЗР-5-13-00815569/25.09.2020 г. на директора на ТП на НОИ-П., относно установяване правото на осигуряване по чл. 10 от КСО, за всички лица фигуриращи в регистър трудови договори.

С писмо изх. № Ц1030-13-554#3 от 30.09.2020 г. е изпратено запитване до ТД на НАП- С., офис П. с искане за предоставяне на информацията относно:1./ Каква е декларираната дейност на дружеството - основна и спомагателни, които реално се извършват. Извършвани ли са ревизии и/или проверки на дружеството, при което да са установени производствени, търговски или други обекти и на какви адреси се намират същите, и при наличие на ревизионни актове или протоколи от проверки да предоставят заверени копия на същите;2./От кога до коя дата дружеството е осъществявало дейност?;3./ Какъв брой касови апарати е регистрирало дружеството и на какви адреси? 4./ Кой подава данните по чл. 5, ал. 4 от КСО и данните за сключени трудови договори?

В отговор с писмо вх. № Ц 1030-13-554#5/15.10.201 9г. ТД на НАП-С., офис „О.“, е посочило, че за периода от 2017 г. до момента за дружеството не са подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Липсват справки по чл.73 от ЗДДФЛ за граждански договори. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 28.10.2015 г. и дерегистрирано на 06.04.2017 г. по инициатива на орган на НАП при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. За периода от месец 11.2016 г. до месец 04.2017 г. в информационната система на НАП липсват данни за подадени Справки-Декларации по ЗДДС. За дружеството съществуват данни за регистрирано фискално устройство, като последния дневен отчет е генериран през м. 03.2017 г.

Осъществена е връзка с управителя на дружеството М. В. И., който се е явил в сградата на ТП на НОИ-П. и е представил декларация, че не разполага с документи на "Мейлин Къмпани" ЕООД. И. е декларирал, че документацията на дружеството е „обсебена“ от друго лице, като цитира образувани прокурорски преписки по случая.

От страна на проверяваното дружество за периода 2015 г. - 2020 г., съгласно Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда на изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ, са подадени уведомления за сключване и прекратяване на трудови договори с 13 лица в компетентната ТД на НАП и към момента на извършване на проверката от контролните органи няма действащи трудови договори и работещи без трудови правоотношения.

Подавани са данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с вид осигурен "01" - за работещи по трудови правоотношения, с осигурителен доход близък или равен на максималния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответните години) и с вид осигурен 14-работещи без трудови правоотношения и вид осигурен „10“ - за управители и прокуристи на търговски дружества.

Контролните органи на НОИ не разполагат с трудовоправна документация, разчетно-платежни ведомости за начислени и изплатени трудови възнаграждения, работни

графици или други документи, удостоверяващи осигурителен стаж и доход на лицата, за които от дружеството са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за осигуряване. При извършена справка в „Регистър приход“ в информационната система на НОИ е установено, че за периода от 2015 г. до 2020 г. вкл. няма данни за внесени осигурителни вноски по фондовете на ДОО.

Прието е, че няма данни и не може да се установи, че дружеството реално е извършвало дейност, както и не може да се установи, дали лицата за които са подадени Уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, са упражнявали реално трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по КСО след м.03.2017г. /последно отчетени данни от фискално устройство/.

Направен е извод, че дружество „Мейлин Къмпани“ ЕООД не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон за времето след м. 03.2017 г. до момента на извършване на проверката от контролните органи и следователно не е имало необходимост от наемане на лица по трудово и без трудово правоотношение.

В тази връзка спрямо лицата за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от м. 04.2017 г. до м. 07.2020 г. вкл. не е изпълнен състава на чл. 10 и § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО и те не влизат в кръга на осигурените лица.

За резултата от проверката е съставен констативен протокол №КП-5-13-00833332/29.10.2020 г.

Издадени са Задължителни предписания №ЗД-1-13-00835711/04.11.2020 г. за заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за 16 лица за периода от м. 07.2015 г. до м. 07.2020 г. вкл.

Констативен протокол № КП-5-13-00833332/29.10.2020г. е връчен лично на управителя на 10.11.2020 г. Задължителни предписания № ЗД-1-13-00835711/04.11.2020 г. също са връчени лично на управителя на 18.11.2020 г. Датата на връчване на задължителните предписания е неясно изписана, поради което административния орган е възприел като дата на връчване -11.11.2020 г.

Задължителните предписания са оспорени по административен ред, като са потвърдени с Решение № К.-42/28.07.2021 г. на директора на ТП на НОИ – П..

По делото са представени допълнителни доказателства, како следва: от жалбоподателя лист 136-145 и лист 183-188 от делото;/ от Софийска районна прокуратура /лист 175-177 и лист 206-207 от делото;/ от „Банка ДСК“ ЕАД /лист 209-2018 от делото;/ от НАП-С., офис „О.“ /лист 222-253 от делото/.

По делото е изслушано и прието без оспорване на страните заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което ще бъде обсъдено подробно в мотивите на настоящото решение.

По делото е разпитан като свидетел Н. Б. Ц., от чийто показания се установява, че същият е работил в "Меилин Къмпани" ЕООД, на трудов договор. В процесния период е работил в Червен бряг в сградата на полицията. Там са били 5 човека, възложител било дружеството-жалбоподател, което изплащало заплатите. Дружеството е извършвало и друга дейност, осъществявало е търговски дейности. Свидетелят е работил без трудов договор в периода 2018 година – 2019 година, правили са павилион на „Д.“ и апартаментите, които са към него. Нямам е договор, дружеството-възложител плащало в брой. Работил на частно. Изграждали ВиК инсталации изцяло, електрически инсталации изцяло, плочки, рафтовете, които са за пици и т.н. П. трябвало да е пицария. П. не бил отворен, защото дошли от общината и

написали предписание за премахване, за събаряне. Залепили бележка, свидетелят е бил там. През 2018 година - 2019 година дружеството е имало и други обекти, примерно на [улица], който бил за алкохол и цигари, и в подлеза на Метростанция „С.“.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София-град, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1, от КСО, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 3 от КСО – директорът на ТП на НОИ-П., видно от приложената по делото заповед № 2885/21.04.2017 г. на управителя на НОИ /лист 133 от делото/. От компетентен орган са издадени и Задължителни предписания № ЗД-1-13-00835711/04.11.2020 г. – контролен орган при ТП на НОИ-П., съобразно разпоредбата на чл. 107 от КСО, видно от Заповед № 1279/25.07.2012 г. на управителя на НОИ /лист 134 от делото/.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 117 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения акт.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Правомощията на контролните органи по чл. 107 от КСО са регламентирани в чл. 108, ал. 1 от КСО и в чл. 4, ал. 1 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност на контролните органи на Националния осигурителен институт /Инструкция № 1/.

Съгласно чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО контролните органи на Националния осигурителен институт при изпълнение на служебните си задължения дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт.

В Глава пета от Инструкция № 1 се съдържа регламентацията по издаване на Задължителни предписания, като според чл. 37, ал. 1 при нарушаване на разпоредбите на нормативните актове по ДОО, включително и на сключените за съответната година договори за провеждане на дейността по профилактика и рехабилитация, Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя във връзка с възложените на НОИ дейности контролните органи по чл. 3, т. 1 и 3 дават задължителни предписания на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване.

В конкретния случай са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-13-0083511/04.11.2020 г. от старши инспектор по осигуряването при ТП на НОИ – П., като е разпоредено осигурителя „Мейлин Къмпани“ ЕООД да заличи неоснователно подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за осигуряване на 16 лица.

При извършената проверка по разходите на ДОО, резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № КП-5-13-00833332/29.10.2020 г., е установено, че дружеството не извършва дейност в процесния период от м. 07.2015 г. до м. 07.2020 г., включително, като същото е подавало данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. В хода на съдебното производство не се събраха доказателства, оборващи изводите на проверяващите органи, че дружеството-жалбоподател не е извършвало търговска дейност в посочения период.

Необосновано е възражението, че дружеството не е могло да представи необходимите документи в хода на извършената проверка от контролните органи на ТП на НОИ-П., тъй като документацията е била обсебена от трето лице. Още в хода на административното производство и преди издаването на оспореното в настоящото производство решение на директора на ТП на НОИ-П. от административния орган е изискана информация от СРП, като от постъпилите данни е установено, че по образуваната пр. пр. № 5886/2019 г. по описа на СРП е постановен отказ да бъде образувано наказателно производство /лист 22-29 от делото/. В хода на съдебното производство са представени издадените прокурорски постановления, с които е постановен отказ от образуване на наказателно производство /лист 175-177 от делото/.

Недоказано е и твърдението в жалбата, че дружеството е извършвало строителна дейност. От показанията на свидетеля Н. Ц. се установява, че същият е работил на обект на дружеството, но за периода 2018-2019 г. като е извършвал дейността си без трудов договор. Тези показания на свидетеля не се подкрепят от писмените доказателства по делото. Твърденията на свидетеля, че е работил на строителни обекти на дружеството-жалбоподател не са достатъчни за да се приеме, че е било налице действително осигурително правоотношение и дружеството е извършвало строителна дейност. В административното и в съдебното производство от същото не са представени никакви доказателства в тази насока – доказателства за закупени материали, извършени СМР-та, както и за назначени лица, които да осъществяват строителна дейност /трудова договори/.

Недоказано е и твърдението, че дружеството е извършвало търговска дейност. В административното производство са събрани доказателства от които е видно, че дружеството-жалбоподател е имало нает обект на [улица], където сочи, че е извършвало търговска дейност. В административната преписка се съдържа договор за наем на обект на посочения адрес /лист 18 от делото/, видно от съдържащото се в административната преписка съдебно решение от 20.11.2018 г. на СРС, ГО, 34 състав по гр. д. № 21953/2018 г. /лист 34 от делото/, този договор е прекратен поради неизпълнение от страна на „Мейлин Къмпани“ ЕООД. Сключеният договор за наем сам по себе си не е основание да се приеме, че в обекта се е извършвала търговска дейност от дружеството. По делото са представени допълнителни доказателства от процесуалния представител на жалбоподателя /лист 183-188 от делото/, от които е видно, че на посочения адрес е съществувал павилион от остъклена метална носеща конструкция, както и че същият е бил премахнат със заповед на кмета на Столична община. В административното и в съдебното производство от дружеството не са ангажирани никакви други доказателства, от които да е видно, че същото е разполагало с търговски обект на посочения адрес. От показанията на свидетеля Ц. се установява, че обектът на този адрес не е бил отворен, следователно в него няма как да е извършвана търговска дейност.

В административната преписка се съдържа и договор за отдаване под наем на

общински нежилищен имот /лист 16 от делото/, но не са налице доказателства дали договорът за наем е бил реално реализиран, породил ли е действие и за какъв период. Освен представения договор за наем от дружеството не са ангажирани други доказателства, от които да може да се направи извод за осъществяване от „Мейлин Къмпани“ ЕООД търговска дейност в посочения обект на адрес: [населено място],[жк], [улица].

От изготвената справка от „Банка Д.“ се установява, че дружеството е имало разплащателна сметка, открита на 23.07.2015 г. и закрыта на 25.10.2017 г. От данните за движението на суми по сметката на дружеството не може да се направи извод за осъществявана от същото търговска дейност. Следва да бъде съобразено, че само извлечението от банкова сметка не е достатъчно, за да бъде безспорно установено извършването на търговска дейност, тъй като не са налице договори, фактури и други документи, от които да се установи реално извършване на сделки от дружеството.

От изслушаното и прието без оспорване от страните заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, се установява, че за периода от подадените дневници за продажби за периода 01.10.2015-30.10.2016 г., е видно, че дружеството-жалбоподател е издавало фактури, които са декларирани в НАП. От приложените по делото дневници /лист 222-253 от делото/ е видно към кого са издавани фактурите, както и основанието за тяхното издаване, но голям брой от отчетените продажби са записани като вид документ отчет за извършени продажби и име на контрагента, основание продажба. Издадени са фактури към контрагенти – фирми, сдружения, фондации, П. „Л.“, но не са налице данни как е декларирано плащането по издадените фактури от контрагентите, към които са издадени. От направената справка в данъчно-осигурителната сметка на дружеството е установено, че не са извършвани плащания за задължения по СД по ЗДДС за периода 01.10.2015-31.10.2016 г., както и че няма данни за образувани ревизионни производства и проверки по прихващане и възстановяване. Единствено обстоятелството, че са издадени фактури към посочените в заключението на вещото лице дружества, не е основание да се направи извод за реално извършвана търговска дейност от дружеството-жалбоподател, при липса на други доказателства – договори и приемо-предавателни протоколи, както и доказателства за плащане от дружествата, на които са издадени фактурите. Отделно от това вещото лице не е извършвало проверка в счетоводствата на контрагентите на жалбоподателя за да се установи дали в същите се съдържат документи за осъществени сделки и доставки с „Мейлин Къмпани“ ЕООД.

С оглед всичко изложено, съдът приема за правилен изводът на административния орган, че дружеството-жалбоподател не е извършвало търговска дейност в процесния период, поради което лицата, по отношение на които са подавани данни по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО не са осигурени лица и подаваните за тях данни следва да бъдат заличени.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или

дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Осигурено е лицето, което реално осъществява трудова дейност въз основа на трудово правоотношение. В случая, нито в административното, нито в съдебното производство е доказано, че дружеството-жалбоподател е осъществявало реална дейност, поради което няма как да се направи обоснова извод, че лицата, по отношение на които са подавани данни по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО, са осигурени лице и реално са извършвали трудова дейност при този осигурител. Лице, по отношение на което не е доказано, че е извършвало трудова дейност, не може да има качеството на осигурено лице.

С оглед изложеното оспореното решение и потвърдените с него задължителни предписания са правилни и законосъобразни, като постановени в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв., определен на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Мейлин Къмпани“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Решение № К.-42/28.07.2021 г. на директора на ТП на НОИ – П., с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-13-0083511/04.11.2020 г. на старши инспектор по осигуряването при ТП на НОИ – П..

ОСЪЖДА „Мейлин Къмпани“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. Г, ап. 1, представлявано от М. В. И., да заплати на ТП на НОИ-П. сумата в размер на 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 /четирнадесет/ дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ:

